

Андон Рангелов, кабинет В 39, email: rangelov@phys.uni-sofia.bg, интернет страница на курса <http://ed.quantum-bg.org/>
Теоремата на Гаус гласи:

Потока на векторното поле $\vec{E}(\vec{r})$ през затворена повърхност е равен на алгебричната сума на зарядите затворени от повърхността разделен на ϵ_0 .

Математически теоремата на Гаус се записва:

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0},$$

където \oiint означава интегриране по цялата затворена повърхност.

В диференциална (локална) форма теоремата на Гаус дава едно от уравненията на Максвел:

$$\begin{aligned} \oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} &= \int (\vec{\nabla} \cdot \vec{E}) dV = \frac{1}{\epsilon_0} \int \rho dV \Rightarrow \\ \vec{\nabla} \cdot \vec{E} &= \frac{\rho}{\epsilon_0}, \end{aligned}$$

където ρ е обемната плътност на зарядите. Ако локалната форма на теоремата на Гаус се комбинира с определението за потенциал на електричното поле, се получава уравнение на Поасон:

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{\nabla} \varphi = -\frac{\rho}{\epsilon_0}.$$

Другото което е важно за електростатичното поле е, че то е консервативно, тоест работата която върши полето за преместване на единица заряд по затворен контур е нула:

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0,$$

Лесно се доказва, чрез теоремата на Стокс от математиката

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{l} = \int (\vec{\nabla} \times \vec{E}) \cdot d\vec{S} = 0.$$

Задачи:

1.1 Използвайки теоремата на Гаус намерете интензитета на полето, което създава равномерно заредена безкрайна равнина с повърхнинен заряд σ .

1.2 Използвайки резултата от предишната задача намерете полето между две равномерно заредени плоскости с повърхнинни заряди σ и $-\sigma$.

1.3 Безкрайно дълъг цилиндър с радиус a е зареден с повърхнинна плътност на заряда σ . Използвайки теоремата на Гаус намерете интензитета на електричното поле създавано от цилиндъра.

1.4 Използвайки теоремата на Гаус намерете интензитета на електричното поле, която създава равномерно заредена сфера със заряд q и радиус R .

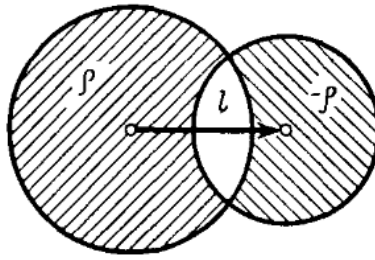
1.5 Използвайки теоремата на Гаус намерете интензитета на електричното поле, която създава равномерно заредено кълбо с заряд q и радиус R .

1.6 Намерете интензитета на електричното поле в областта в която се пресичат две кълба заредени с обемни плътности ρ и $-\rho$, ако разстоянието между центровете на кълбата е \vec{l} фигура 1.

1.7 Гравитационната сила подобно на електричната се изменя по закона на обратните квадрати

$$\vec{F}_g = -\gamma \frac{m_1 m_2}{r^3} \vec{r},$$

а закона на Гаус е математическо следствие от това, че електричните сили се подчиняват на закона на обратните квадрати, така че закона на Гаус е в сила и за гравитационното поле. Теоремата на Гаус за гравитационното поле

Фигура 1:

може формално да се получи, като в известната в електростатиката форма $\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$ се замени интензитета на електричното поле \vec{E} с интензитета \vec{g} на гравитационното поле (ускорението в гравитационното поле), заряда q с масата m и $1/(4\pi\epsilon_0)$ с $-\gamma$ тогава имаме:

$$\oiint \vec{g} \cdot d\vec{S} = -4\pi\gamma m,$$

където знака минус показва, че силовите линии на гравитационното поле винаги влизат към положителната маса създаваща полето.

Ползвайки тази аналогия и решението от предишната задача определете на колко ще е равно гравитационното ускорение създадено в пещера със сферична форма, която е издълбана в хомогенно кълбо с плътност ρ , ако разстоянието от центъра на пещерата до центъра на хомогенното кълбо е \vec{l} .

1.8 Потенциала на електричното поле в заредено кълбо зависи само от разстоянието r до центъра на кълбото по закона:

$$\varphi = ar^2 + b,$$

където a и b са константи. Намерете разпределението на обемните заряди в кълбото ρ .

1.9 Използвайки решението на задача 1.6 намерете напрежението E вътре в сфера, по която е разпределен заряд с повърхнинна плътност $\sigma = \sigma_0 \cos \theta$, където σ_0 е константа а θ е полярният ъгъл.

1.10 Система се състои от равномерно заредена сфера с радиус R и заобикаляща я среда запълнена с обемна плътност на зарядите $\rho = a/r$, където a е положителна константа, а r е разстоянието до центъра на сферата. Намерете заряда на сферата при който електричното поле E няма да зависи от r .

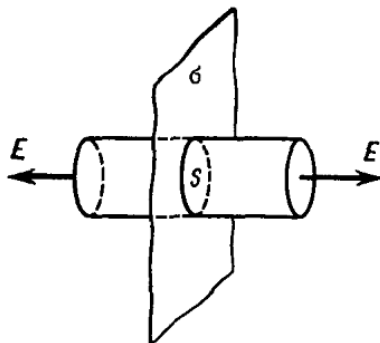
1.11 Средната плътност на заряда в електронният облак на атома на водорода е $\rho = -\frac{e}{\pi a^3} \exp\left(-\frac{2r}{a}\right)$, където a е Боровият радиус, а r е разстоянието до ядрото на атома на водорода. Намерете интензитета на електричното поле E в атома на водорода.

Решения:

1.1

От симетрията на задачата имаме, че интензитета на електричното поле \vec{E} може да е само перпендикулярно на заредената плоскост. Поради тази симетрия е удобно да изберем цилиндрична затворена повърхност през която да сметнем потока (виж фигура 2). Прилагайки теоремата на Гаус имаме:

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow 2E\Delta S = \frac{\sigma\Delta S}{\epsilon_0} \Rightarrow E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$

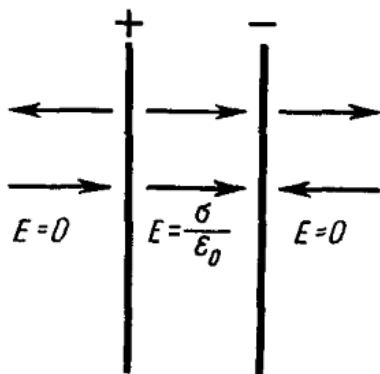
Фигура 2:

1.2

Използвайки резултата от предишната точка и от фигура 3 се вижда, че полето между двете плочи е

$$E = \frac{\sigma}{\epsilon_0}$$

а извън тях е нула

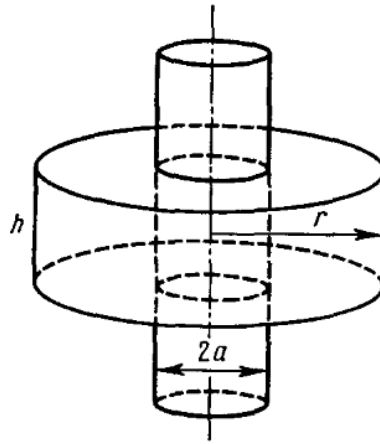

Фигура 3:

1.3

От симетрията на задачата имаме, че интензитета на електричното поле \vec{E} може да е само перпендикулярно на зареденият цилиндър, за това избираме повърхността по която ще смятаме потока да е във формата на коаксиален цилиндър (виж фигура 4). От теорията на Гаус за $r > a \Rightarrow$

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow E2\pi r h = \frac{2\pi a h \sigma}{\epsilon_0} \Rightarrow E = \frac{\sigma}{\epsilon_0} \frac{a}{r}$$

Фигура 4:

при $r < a$ нямаме заряд и $\Rightarrow E = 0$.

1.4

Полето е централно симетрично: интензитета е насочен перпендикулярно към повърхността, за това избираме гаусовата повърхност да е сфера с радиус r . За $r > R \Rightarrow$

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow E4\pi r^2 = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow E = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 r^2}$$

интензитета на електричното поле е като за точков товар със заряд q . За $r < R \Rightarrow \vec{E} = 0$ понеже няма заряди в пространството заградено от сферата.

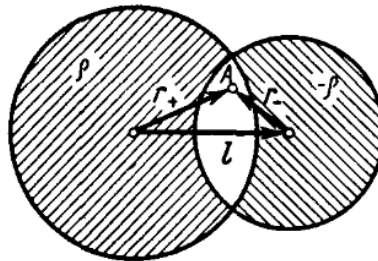
1.5

Задачата прилича много на предишната, полето отново има централна симетрия и за $r > R \Rightarrow$

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow E4\pi r^2 = \frac{q}{\epsilon_0} \Rightarrow E = \frac{q}{4\pi\epsilon_0 r^2}$$

интензитета на електричното поле за $r > R$ е същото като на точков заряд (както в предишната задача). За $r < R \Rightarrow$

$$\oiint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} \int \rho dV \Rightarrow E4\pi r^2 = \frac{1}{\epsilon_0} \frac{3q}{4\pi R^3} \frac{4\pi r^3}{3} \Rightarrow E = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{r}{R^3}$$

Фигура 5:

1.6

От предишната задача имаме, че интензитета на равномерно заредено кълбо е $E = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{r}{R^3}$ ползвайки обемната плътност на зарядите имаме:

$$\vec{E} = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \frac{\vec{r}}{R^3} = \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{r}$$

така интензитета на полето в произволна точка А от пресечната област на двете кълба може да запишем, като суперпозиция от интензитетите създадени от положителното заредено кълбо и от отрицателното заредено кълбо (виж фигура 5) тогава имаме:

$$\vec{E}_+ + \vec{E}_- = \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{r}_+ - \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{r}_- = \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{l}$$

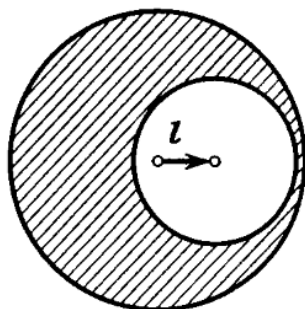
тоест полето в пресечната точка на двете кълбета е еднородно.

1.7
Може формално да разглеждаме кълбото като хомогенно кълбо с плътност ρ и формално там където имаме кухина да добавим друго кълбо с плътност $-\rho$ (виж фигура 6). От предишната задача имаме че интензитета създаден между две пресичащи се кълба с противоположни плътности на зарядите е

$$\vec{E} = \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{l}$$

правейки аналогията имаме $\epsilon_0 \rightarrow -1/(4\pi\gamma) \Rightarrow$ ускорението в пещерата ще е:

$$\vec{g} = -\frac{4\pi\gamma\rho}{3} \vec{l}$$

Фигура 6:

1.8
Нека първо да намерим интензитета на електричното поле.

$$E_r = -\partial\varphi/\partial r = -2ar$$

след което смятаме потока през гаусова повърхност във форма на сфера с радиус r

$$4\pi r^2 E_r = q/\epsilon_0$$

диференциала на това уравнение е

$$4\pi d(r^2 E_r) = \frac{dq}{\epsilon_0} = \frac{1}{\epsilon_0} \rho 4\pi r^2 dr,$$

където сме отчели, че заряда dq е между сфери с радиуси r и $r + dr \Rightarrow$

$$\begin{aligned} r^2 dE_r + 2r E_r dr &= \frac{1}{\epsilon_0} \rho r^2 dr \Rightarrow \\ \frac{dE_r}{dr} + \frac{2}{r} E_r &= \frac{\rho}{\epsilon_0} \end{aligned}$$

след заместване на $E_r = -2ar \Rightarrow$

$$\begin{aligned} -2a - 4a &= \frac{\rho}{\epsilon_0} \Rightarrow \\ \rho &= -6a\epsilon_0 \end{aligned}$$

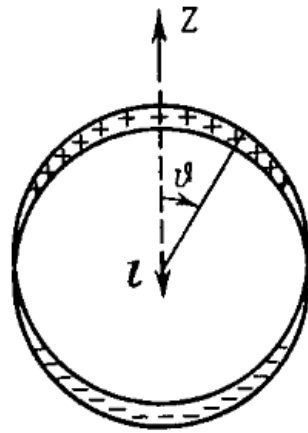
1.9

Нека да разгледаме две кълба с обемни плътности ρ и $-\rho$, чийто центрове са отместени на разстояние $l \Rightarrow$ от задача 1.6 имаме

$$\vec{E} = \frac{\rho}{3\epsilon_0} \vec{l}$$

в нашият случай общият заряд е различен от нула само на повърхностният слой. При малки l имаме ситуация на повърхностна плътност на сферата. Дебелината на зареденият слой се определя от ъгъла θ (виж фигура 7) и е равен на $l \cos \theta \Rightarrow$ на единица площ се намира заряд $\sigma = \rho l \cos \theta = \sigma_0 \cos \theta \Rightarrow \rho = \sigma_0 / l \Rightarrow$

$$E = \frac{\sigma_0}{3\epsilon_0}$$

Фигура 7:

1.10

Нека заряда на сферата да е q тогава използвайки теоремата на Гаус за повърхнина във формата на сфера с радиус r можем да запишем:

$$\begin{aligned} E4\pi r^2 &= \frac{q}{\epsilon_0} + \frac{1}{\epsilon_0} \int_R^r \rho 4\pi r^2 dr = \frac{q}{\epsilon_0} + \frac{1}{\epsilon_0} \int_R^r \frac{a}{r} 4\pi r^2 dr \Rightarrow \\ E4\pi r^2 &= \frac{1}{\epsilon_0} (q - 2\pi a R^2) + \frac{4\pi a r^2}{2\epsilon_0} \end{aligned}$$

Очевидно е, че E не зависи от r когато $q - 2\pi a R^2 = 0 \Rightarrow$ тоест когато заряда е $q = 2\pi a R^2$ тогава полето е константно и е $E = a / (2\epsilon_0)$

1.11

Използвайки теоремата на Гаус за повърхнина във формата на сфера с радиус r можем да запишем:

$$\begin{aligned} E4\pi r^2 &= \frac{e}{\epsilon_0} + \frac{1}{\epsilon_0} \int_0^r \rho 4\pi r^2 dr \Rightarrow \\ Er^2 &= \frac{e}{4\pi\epsilon_0} - \frac{e}{\pi\epsilon_0 a^3} \int_0^r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) r^2 dr = \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} \int_0^r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) r^2 d\left(-\frac{2r}{a}\right) = \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} \int_0^r r^2 d\left(\exp\left(-\frac{2r}{a}\right)\right) \end{aligned}$$

След което интегрираме по части \Rightarrow

$$\begin{aligned} Er^2 &= \frac{e}{4\pi\epsilon_0} + \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} \int_0^r r^2 d\left(\exp\left(-\frac{2r}{a}\right)\right) = \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} r^2 \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) - \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} \int_0^r 2r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) dr \Rightarrow \\ Er^2 &= \frac{e}{4\pi\epsilon_0} + \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a^2} r^2 \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) + \frac{e}{2\pi\epsilon_0 a} \int_0^r r d\left(\exp\left(-\frac{2r}{a}\right)\right) \end{aligned}$$

и отново интегрираме по части \Rightarrow

$$\begin{aligned}Er^2 &= \frac{e}{4\pi\varepsilon_0} + \frac{e}{2\pi\varepsilon_0 a^2} r^2 \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) + \frac{e}{2\pi\varepsilon_0 a} r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) - \frac{e}{2\pi\varepsilon_0 a} \int_0^r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) dr \Rightarrow \\Er^2 &= \frac{e}{4\pi\varepsilon_0} + \frac{e}{2\pi\varepsilon_0 a^2} r^2 \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) + \frac{e}{2\pi\varepsilon_0 a} r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) + \frac{e}{4\pi\varepsilon_0} \int_0^r \exp\left(-\frac{2r}{a}\right) d\left(-\frac{2r}{a}\right) \Rightarrow\end{aligned}$$

Окончателно за интензитета на електричното поле имаме

$$E = \frac{e}{4\pi\varepsilon_0 r^2} \left(1 + \frac{2r}{a} \left(1 + \frac{r}{a}\right)\right) \exp\left(-\frac{2r}{a}\right)$$